

Leidraad CRS met technische toelichting bij de CRS-regelgeving

CRS - Common Reporting Standard

14 januari 2018
Minister van Financien/Departamento di Impuesto

Inhoudsopgave

INLEIDING.....	5
1. CRS.....	5
2. Wet- en regelgeving CRS	5
3. FATCA.....	6
Lijst met afkortingen.....	6
HOOFDSTUK 1 VERDUIDELIJKINGEN VOOR DE CRS AANVULLEND OP HET CRS-COMMENTAAR	6
Sectie I. Algemene rapportageverplichtingen	6
1.1. Saldo van opgeheven rekening tijdens het jaar	6
1.2. Verduidelijking van het begrip ‘rente’	6
1.3. Nadere uitleg van het begrip ‘bruto-opbrengsten’ in relatie tot clearingorganisaties.....	7
Sectie II. Algemene due diligence-bepalingen	7
1.4. Externe dienstverleners	7
1.5. Gevolgen geen self certification opgevraagd door een externe dienstverlener	7
1.6. Waardering van verzekeringspolissen met een geldswaarde	8
1.7. Klantidentificatie bij meer (sub)fondsen	8
Sectie III. Due diligence-bepalingen ten aanzien van bestaande rekeningen van natuurlijke personen	8
1.8. Residence address-test.....	8
1.9. Penalty of perjury	8
1.10. Altijd bieden van tegenbewijsmogelijkheid aan de rekeninghouder	9
1.11. Geldigheidsduur van het ‘self certification’-formulier.....	9
1.12. Leeg veld in elektronische database	10
1.13. Begrip ‘relatiemanager’	10
1.14. Bijzondere aggregatieregels voor relatiemanagers	10
1.15. Bestaande rekening van een natuurlijk persoon	11
Sectie IV. Due diligence-bepalingen ten aanzien van nieuwe rekeningen van natuurlijke personen	11
1.16. De self certification-formulieren (algemeen)	11
1.17. Gevolgen als FI geen ingevuld self certification-formulier verkrijgt	11
1.18. Vereisten self certification-formulieren.....	11
1.19. Gedeeld rekeningstelsel	12

Sectie V. Due diligence-bepalingen ten aanzien van bestaande entiteitsrekeningen	12
1.20. Bestaande entiteitsrekening	12
1.21. Gebruik van SBI-codes	13
1.22. Identificatie passieve NFE ('presumption rule')	13
Sectie VI. Due diligence-bepalingen ten aanzien van nieuwe rekeningen van entiteiten	13
1.23. Gevolgen als een FI geen ingevuld self certification-formulier ontvangt	13
Sectie VII. Bijzondere due diligence-bepalingen	13
1.24. Uitleg van het begrip 'aanleiding om aan te nemen dat'	13
1.25. Toepassing aggregatieregels	14
1.26. Wisselkoers per 31 december van een jaar	14
Sectie VIII. Definities	14
1.27. (Dubbel) inwonerschap van een FI en feitelijke leiding	14
1.28. Verzekeringsmaatschappij	15
1.29. Uitleg van het begrip 'passief inkomen': definitie uit CRS-commentaar	15
1.30. Uitleg van het begrip 'een wezenlijk deel van de activiteiten'	15
1.31. Treasury center binnen een (niet-)financiële groep	15
1.32. Activiteitentoets voor een beleggingsentiteit	15
1.33. Activiteitentoets voor een instelling die deposito's neemt	16
1.34. Aandeelhouders, participanten of belanghebbenden uit één familie of een zeer beperkte groep	17
1.35. Beleggingsinstellingen	17
1.36. Beleggingsadviseurs en (vermogens)beheerders	17
1.37. 'Qualified credit card issuers'	18
1.38. Swapovereenkomst en securities lending-overeenkomst (geen 'debt interest' in	18
beleggingsentiteit)	18
1.39. Onderpandrekening	18
1.40. Bestaande rekeninghouder met nieuwe rekening	19
1.41. Bestaande rekening	19
1.42. Bestaande rekeningen verzekeringsproducten	19
1.43. Uitzonderingen op het begrip 'financiële rekening' ('Financial Account')	19
1.44. Overleden rekeninghouder	20
1.45. 'Erkende effectenbeurs'	20
1.46. 'Regelmatig verhandeld'	20

1.47. Stichting administratiekantoor (STAK)	20
1.48. Holding gemanaged door een trustkantoor	21
1.49. Nadere uitleg van het begrip ‘gelieerde entiteit’	21
1.50. Rijbewijs kan geldig gedocumenteerd bewijsstuk zijn	21
1.51. Nadere uitleg van het begrip ‘rechtspersoon’	21
1.52. Nadere uitleg van het begrip ‘ <i>Controlling Person</i> ’ in relatie tot een trust	21
1.53. Omstandigheden waaronder een houdstervenootschap kwalificeert als een Active NFE	21

De Minister van Financien en Overheidsorganisatie heeft het volgende besloten:

Deze leidraad geeft een nadere invulling aan de toepassing van de CRS-regelgeving en bevat nadere uitleg van bepaalde begrippen die in de praktijk vragen kunnen oproepen.

INLEIDING

1. CRS

De OESO heeft in opdracht van de Ministers van Financiën van de G20 een wereldwijde standaard voor automatische uitwisseling van gegevens van financiële rekeningen ontwikkeld, die sterk lijkt op de standaard die is neergelegd in de Amerikaanse FATCA-wetgeving en de daarop gebaseerde verdragen. Dat is de zogenoemde 'Common Reporting Standard' (CRS). De CRS heeft ook in de Europese Unie navolging gekregen en dat heeft geleid tot de totstandkoming van Richtlijn 2014/107/EU.¹ Die richtlijn voorziet in een uitbreiding van de al bestaande automatische uitwisseling van inlichtingen (op grond van Richtlijn 2011/16/EU²) waardoor binnen de EU dezelfde inlichtingen automatisch moeten worden uitgewisseld als waarin is voorzien in de CRS. Op 29 oktober 2014 heeft een groep van 51 landen, waaronder Aruba, een Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (MCAA) ondertekend, waarin ze de verplichting zijn aangegaan om vanaf september 2017 of september 2018 gegevens over het belastingjaar 2016 respectievelijk 2017 te zullen gaan uitwisselen met andere gecommitteerde landen op basis van de CRS. Het aantal landen dat de CRS MCAA sindsdien heeft ondertekend is gegroeid tot circa 96 landen.

Teneinde aan bedoelde verplichting op basis van de MCAA te kunnen voldoen, dienen de gecommitteerde landen o.a. te voldoen aan de vereisten als bedoeld in sectie 7 van de MCAA. Aruba heeft echter niet volledig aan de vereisten kunnen voldoen, waardoor door het Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (GF) is aangegeven dat Aruba in september 2018 over het jaar 2017 wel zal gaan leveren, maar geen gegevens zal ontvangen. Zodra Aruba door de OECD als compliant wordt aangemerkt zal DIMP ook gegevens uit andere jurisdicties ontvangen

Door Aruba zullen de gegevens uiterlijk op 30 september van het jaar volgend op het jaar waarover gerapporteerd dient te worden, dienen te worden aangeleverd. De financiële instellingen dienen derhalve voor 1 mei de vereiste gegevens aan te leveren. De

2. Wet- en regelgeving CRS

De CRS is met ingang van 1 januari 2018 geïmplementeerd door middel van het Landsbesluit uitvoering internationale bijstandsverlening (LB LIBB)³, waarin de identificatie- en rapportagevoorschriften voor rapporterende financiële instellingen met het oog op de automatische uitwisseling van inlichtingen op basis van de CRS zijn opgenomen. Dit landsbesluit werkt terug tot en met 1 januari 2017, waardoor de verplichting voor de FI's bestaat, om over het jaar 2017 gegevens te leveren aan DIMP. In verband met de introductie van het systeem zal in 2018 in overleg met de FI's worden vastgesteld wat de uiteindelijke deadline zal zijn voor de aanlevering van de gegevens. In de jaren 2019 en volgende zullen de gegevens uiterlijk 30 april moeten zijn aangeleverd.

Daarbij zal de zogenaamde 'Wider Approach' worden toegepast en bestaat het voornemen dat Aruba zal gaan uitwisselen met alle landen die de MCAA hebben getekend dan wel hebben aangegeven op kort termijn over te zullen gaan tot ondertekening van de MCAA. Dit echter met uitzondering van landen die naast de getekende MCAA ook een nog een separate bilaterale overeenkomst eisen alvorens er tot uitwisseling van

¹ Richtlijn 2014/107/EU van de raad van 9 december 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PbEU 2014, L 359).

² Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PbEU 2011, L 64).

³ AB. 2017-76

gegevens kan worden overgegaan. De landen waarmee Aruba een separate overeenkomst zal afsluiten waaruit de plicht tot uitwisseling van informatie zal voortvloeien zullen middels besluit.

Over de CRS is nadere informatie te vinden op de website van de OESO, in de vorm van het OESO-commentaar op zowel de CRS als de Model Competent Authority Agreement (Model CAA), een handboek en de in het handboek opgenomen FAQ's, ('frequently asked questions'). In de FAQ's wordt interpretatie of uitleg van OESO-commentaar gegeven ter toelichting en verduidelijking van (de bedoeling van) het commentaar. De onderwerpen die behandeld worden als FAQ komen in het algemeen niet terug in deze leidraad. Zie <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/common-reporting-standard/CRS-related-FAQs.pdf>

3. FATCA

Aan de ontwikkeling van de mondiale standaard, de CRS, is de FATCA voorafgegaan. De FATCA (Foreign Account Tax Compliance Act) is een Amerikaanse wet die financiële instellingen (FI's) wereldwijd verplicht jaarlijks te rapporteren aan de Amerikaanse belastingdienst, de Internal Revenue Service (IRS), over rekeningen die personen die belastingplichtig kunnen zijn in de VS aanhouden buiten de VS. De Amerikaanse fiscale wetgeving verplicht 'Amerikaanse personen' ('U.S. Persons'), waar ter wereld zij ook wonen, belastingaangifte te doen in de VS.

Deze leidraad beperkt zich tot CRS, aangezien in Aruba de FI's niet rapporteren aan Departamento di Impuesto, maar rechtstreeks aan de IRS ter zake van rekeningen die Amerikaanse personen aanhouden in Aruba.

Lijst met afkortingen

CAA:	Competent Authority Arrangement between the competent authorities of the United States of America and the Kingdom of the Netherlands with respect to Curaçao
CRS:	Common Reporting Standard CRS-commentaar: het door de OESO opgestelde commentaar op de Common Reporting Standard
DIMP	Departamento di Impuesto
FI:	een in Aruba gevestigde rapporterende financiële instelling
MCAA:	Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information Model
	MOU: Memorandum of Understanding
NFE:	Non-Financial Entity
LIBB:	Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen
LB CRS :	Landsbesluit uitvoering Common Reporting Standard
Lbp:	Landsverordening bescherming persoonsgegevens
LWTF:	Landsverordening voorkoming en bestrijding witwassen en terrorisme financiering

HOOFDSTUK 1 VERDUIDELIJKINGEN VOOR DE CRS AANVULLEND OP HET CRS-COMMENTAAR

Sectie I. Algemene rapportageverplichtingen

1.1. Saldo van opgeheven rekening tijdens het jaar

Voor rekeningen die worden opgeheven tijdens het kalenderjaar kunnen FI's op grond van Sectie I.A.4 van de CRS volstaan met het rapporteren dat de rekening is opgeheven.

1.2. Verduidelijking van het begrip 'rente'

Op grond van Sectie I.A.5.a en Sectie I.A.6 van de CRS moet een FI ter zake van een bewaarrekening en een depositorekening het totale brutobedrag aan rente rapporteren dat is gestort of bijgeschreven op de rekening

gedurende het kalenderjaar of een andere relevante periode waarover gerapporteerd dient te worden. Voor het rentebegrip wordt aangesloten bij het rentebegrip in de Arubaanse belastingwetgeving.

1.3. Nadere uitleg van het begrip 'bruto-opbrengsten' in relatie tot clearingorganisaties

Het CRS-commentaar en de Final Regulations kennen een speciale regel voor een clearingorganisatie die aankopen en verkopen op nettobasis uitvoert van bijvoorbeeld termijncontracten. In dat geval zijn de 'totale bruto-opbrengsten' van de verkoop, terugbetaling of afkoop van vermogensbestanddelen beperkt tot de nettobedragen, betaald of bijgeschreven op een rekening op grond van de settlement-procedures van clearingorganisaties. Op grond van het vorenstaande mogen clearingorganisaties voor het begrip 'totale bruto-opbrengsten' 'nettobedragen' hanteren. Wat het begrip vermogensbestanddelen inhoudt is niet uitputtend aan te geven, voor nadere toelichting wordt verwezen naar het CRS-commentaar.

(Sectie I.A.5.b van de CRS, het commentaar bij Sectie I.A, punt 18 en §1.1473-1(a)(3)(i)C van de Final Regulations)

Sectie II. Algemene due diligence-bepalingen

1.4. Externe dienstverleners

Sectie II.D van de CRS stellen dat aan FI's kan worden toegestaan om gebruik te maken van externe dienstverleners om te voldoen aan de verplichtingen zoals opgenomen in de CRS, maar dat de FI's verantwoordelijk blijven voor deze verplichtingen. Dit wordt toegestaan. (Zie ook het commentaar op Sectie II, paragraaf D, punten 6 en 7 en Sectie IV, punten 19 en 20.) Verzekeringsmaatschappijen kunnen dus vertrouwen op de klantidentificatie die door tussenpersonen wordt gedaan, maar blijven wel verantwoordelijk daarvoor. Een aanmelding van een nieuwe deelnemer in een nettopensioenregeling bij een pensioenuitvoerder wordt gedaan door de werkgever en niet door de deelnemer zelf. In dit geval kan de werkgever beschouwd worden als de tussenpersoon waarbij de pensioenuitvoerder mag vertrouwen op de klantidentificatie. De werkgever/tussenpersoon mag het self certification-formulier doorgeven. De ondertekening van het formulier kan digitaal geschieden (zie ook hierna bij punt 1.15).

De CRS vereist niet dat de serviceprovider in dezelfde jurisdictie gevestigd is als de FI of goedkeuring verkrijgt van die jurisdictie om als zodanig op te treden.

Financiële instellingen kunnen de aanlevering van gegevens laten verzorgen door derden maar ook dan blijven zij zelf verantwoordelijk voor een juiste, tijdige en volledige aanlevering van de gegevens.

(Sectie II.D van de CRS, FAQ 14)

1.5. Gevolgen geen self certification opgevraagd door een externe dienstverlener

Als een externe dienstverlener aan wie de klantidentificatie is uitbesteed in de praktijk geen self certification-formulier heeft opgevraagd waar dat wel nodig is, hetzij omdat de FI daar niet de opdracht toe heeft gegeven, hetzij omdat deze externe dienstverlener die opdracht niet heeft uitgevoerd, dan heeft de FI indien sprake is van een bestaande rekening niet voldaan aan zijn verplichtingen voor de CRS, tenzij het self certification-formulier alsnog wordt opgevraagd, hetzij door de dienstverlener, hetzij door de FI. Als sprake is van een nieuwe rekening heeft de FI niet aan zijn verplichtingen voor de CRS voldaan, tenzij de externe dienstverlener of de FI zelf het ingevulde self certification-formulier alsnog binnen 90 dagen na opening van de nieuwe rekening of na het sluiten van de verzekering heeft verkregen, dan wel de pas geopende rekening of afgesloten verzekering heeft opgeheven of geannuleerd indien het self certification-formulier niet binnen die termijn is verkregen.

(Sectie II.D van de CRS)

1.6. Waardering van verzekeringspolissen met een geldswaarde

Over de waarde van verzekeringspolissen en niet-gefaciliteerde lijfrenten moet voor de CRS gerapporteerd worden per de laatste dag van een kalenderjaar of van een andere relevante periode van rapportage. Hiervoor dient de waarde in het economische verkeer te worden genomen.

Ten aanzien van overlijdensrisicoverzekeringen wordt opgemerkt dat 1-jarige overlijdensrisicoverzekeringen in dit kader geacht worden geen waarde hebben. Reguliere overlijdensrisicoverzekeringen hebben wel een waarde maar zijn vrijgesteld van rapportage wanneer deze verzekeringen alleen tot uitkering komen bij overlijden (zie Sectie VIII.C.8.a van de CRS). Dit geldt alleen voor zuivere, gescheiden verzekeringen. In de situatie waarin zowel een overlijdensdeel als ook een levensdeel is verzekerd (gemengde verzekeringen) kan niet meer gesproken worden van een uitkering die alleen bij overlijden tot uitkering komt.

(Sectie II.B van de CRS)

1.7. Klantidentificatie bij meer (sub)fondsen

Een beleggingsfonds kan bestaan uit meer subfondsen (zelfstandige FI's). Participanten kunnen in één of meerdere subfondsen deelnemen. Vermogensbeheerders maken vaak gebruik van eenzelfde derde partij, zoals de transfer agent, voor de identificatie van nieuwe klanten. Een dergelijke derde partij hoeft per klant slechts eenmaal het klantidentificatieproces te verrichten als die klant participeert in die subfondsen die beheerd worden door dezelfde vermogensbeheerder. Bestaande klanten die participeren in het ene subfonds en toetreden tot het andere subfonds hoeven dan niet opnieuw het klantidentificatieproces te ondergaan (invullen van een self certification-formulier). Het bovenstaande is eveneens van toepassing op fondsen met eenzelfde vermogensbeheerder of waarvan de vermogensbeheerder de klantidentificatie heeft uitbesteed aan dezelfde derde partij.

(Sectie II tot en met VII van de CRS)

Sectie III. Due diligence-bepalingen ten aanzien van bestaande rekeningen van natuurlijke personen

1.8. Residence address-test

Sectie III.B.1 van de CRS voorziet in de mogelijkheid voor FI's om de zogenaamde 'residence address-test' toe te passen op bestaande lagewaarderekeningen van individuele personen. In het CRS-commentaar bij Sectie III.B. punt 5, is aangegeven dat overheden aan hun FI's de keuze kunnen geven om óf de 'residence address-test' van Sectie III.B.1 te hanteren óf de 'indicia-test' van Sectie III.B.2, of om enkel toe te staan dat de 'indicia-test' wordt toegepast. Daarnaast biedt het CRS-commentaar de mogelijkheid aan overheden om hun FI's de keuze te bieden om van de 'residence address-test' gebruik te maken voor alle lagewaarderekeningen of voor een duidelijk omschreven groep van zulke lagewaarderekeningen, zoals de branche of de plaats waar de rekening wordt aangehouden. Deze mogelijkheid wordt geboden: het staat FI's vrij om een dergelijke keuze te maken. Aldus mogen de FI's zelf bepalen of zij gebruik willen maken van de 'residence address-test' of de 'indicia-test' voor lagewaarderekeningen van individuele personen. Daarnaast mogen de FI's ook zelf bepalen of zij bij de keuze voor de 'residence address-test' deze toepassen op alle lagewaarderekeningen of voor slechts een duidelijk omschreven groep van lagewaarderekeningen.

(Sectie III.B.1 en het CRS-commentaar op Sectie III.B, punt 5)

1.9. Penalty of perjury

Het huidige adres van een bestaande klant in de bestanden van de FI's wordt gebaseerd op bewijsstukken. Het commentaar op Sectie III.B, punt 10, gaat in op de documenten die hiervoor voldoen. Naast een ID-card, een paspoort, een rijbewijs, of een officieel recent document uitgegeven door een overheidsorgaan waarop het adres staat, volstaat ook een verklaring van de betreffende rekeninghouder van wat zijn huidige adres is,

op straffe van meened ('penalty of perjury'). De in het commentaar gehanteerde term 'penalty of perjury' kennen wij niet in Aruba. De OESO heeft in FAQ 16 (bij Secties II -VII) aangegeven dat onder deze term ook wordt begrepen de situatie waarin de wetgeving van een land voorziet in een strafsanctie op het geven van een valse verklaring. Daarom wordt in deze leidraad uitdrukkelijk opgenomen dat ook volstaat een (adres) verklaring op het valselijk opmaken waarvan ingevolge het Arubaanse strafrecht straf is gesteld.

(CRS-commentaar op Sectie III.B, punt 10)

1.10. Altijd bieden van tegenbewijsmogelijkheid aan de rekeninghouder

In Sectie III.B.4 van de CRS is aangegeven dat als een FI ten aanzien van een bestaande lagewaarderekening van een natuurlijk persoon een of meer CRS-indicatoren vindt naar aanleiding van het elektronische onderzoek of als gevolg van gewijzigde omstandigheden, de FI de rekening moet behandelen als een te rapporteren rekening, tenzij de FI besluit om Sectie III.B.6 van de CRS toe te passen en een van de daar genoemde uitzonderingen van toepassing is. Op grond van Sectie III.B.6 is een FI dus niet altijd verplicht een rekeninghouder aan te merken als fiscaal inwoner van een deelnemend rechtsgebied waarvoor een indicator als bedoeld in onderdeel B.2, a tot en met e, wordt aangetroffen. Sectie III.B.6 biedt een zogenaamde 'curing-procedure'. In het CRS-commentaar op Sectie III.B.6, wordt onder de punten 30 tot en met 32 op deze zogenoemde 'curing procedure' ingegaan. Gelet op de Lbp⁴ kan van de FI worden verwacht dat deze – ondanks dat Sectie III.B.4 van de CRS dat niet vereist – altijd de procedure van Sectie III.B.6 van de CRS toepast en de rekeninghouder ten minste de gelegenheid geeft om indien sprake is van een of meer CRS-indicatoren, de in Sectie III.B.6 van de CRS genoemde vormen van tegenbewijs te verschaffen.

Het bovenstaande geldt ook ten aanzien van de Secties III.C.5.b. en III.C.8 van de CRS voor bestaande hogewaarderekeningen van natuurlijke personen, alsmede voor Sectie V.D.1.b van de CRS voor bestaande rekeningen van entiteiten waar een CRS-indicator is gevonden en de FI niet redelijkerwijze kan vaststellen dat de rekeninghouder geen rapporteerbaar persoon is op grond van informatie waarover zij beschikt of die publiekelijk beschikbaar is. Het bovenstaande is niet van toepassing in geval van slapende rekeningen, omdat in dat geval bij voorbaat vaststaat dat de rekeninghouder niet reageert. Van een slapende rekening is sprake als wordt voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- er in de afgelopen drie jaar geen activiteit van de rekeninghouder op de rekening is geweest;
- de rekeninghouder in de afgelopen zes jaar geen contact heeft opgenomen over de rekening of andere rekeningen gehouden bij de FI; en
- de rekening niet is gelinkt aan een niet-slapende rekening van dezelfde rekeninghouder.⁵

Ten aanzien van het woord 'gelinkt' in de laatstgenoemd voorwaarde kan worden gedacht aan een borgstelling voor een andere niet slapende rekening.

(Sectie III.B.4 en Sectie III.B.6 van de CRS)

1.11. Geldigheidsduur van het 'self certification'-formulier

Voor de toepassing van de CRS-identificatie van een klant of een persoon die klant wil worden, is het door de OECD ontwikkelde 'self certification'-formulier voor onbepaalde tijd geldig, zolang er geen gewijzigde omstandigheden zijn op grond waarvan een FI weet of aanleiding heeft om aan te nemen dat het oorspronkelijke 'self certification'-formulier onjuist of onbetrouwbaar is.⁶ Een relevante wijziging in

⁴ Volgens de Lbp mogen persoonsgegevens door de FI slechts worden verwerkt voor zover zij, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt, toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig zijn. Daarnaast moet de FI de nodige maatregelen treffen opdat persoonsgegevens juist en nauwkeurig zijn gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt.

⁵ Zie het commentaar bij sectie III, subparagraaf B(1), punt 9.

⁶ Zie het CRS-commentaar bij sectie IV, punt 12.

omstandigheden kan ertoe leiden dat (i) een persoon een te rapporteren persoon wordt, (ii) een persoon niet langer een te rapporteren persoon is, (iii) een te rapporteren persoon voortaan naar meer landen gerapporteerd moet worden, of (iv) een te rapporteren persoon voortaan aan een ander land gerapporteerd moet worden. Bij iedere relevante wijziging van omstandigheden moet de FI de betrokken rekeninghouder een 'self certification'-formulier toesturen om de (vermoede) nieuwe CRS-status te laten bevestigen, of om de huidige status te laten herbevestigen. Dit geldt zowel ten aanzien van natuurlijke personen als ten aanzien van entiteiten.

(Secties III.B.6, III.C.8, IV.C, V.E.3 en VI van de CRS)

1.12. Leeg veld in elektronische database

Als de FI een elektronisch systeem heeft waarin alle informatie is opgenomen die beschreven is in Sectie III.C.3 van de CRS, dan is een onderzoek van de papieren dossiers niet vereist. Dit betekent dus dat de elektronische database van de FI over velden beschikt die de bedoelde informatie kunnen bevatten en waarin elektronisch gezocht kan worden. Indien als gevolg van het beleid en de procedures van de FI een leeg veld ontstaat, betekent dit dat de FI niet over die informatie beschikt in zijn elektronische systeem of in de 'customer master file' dat de primaire dossiers van de FI over de rekeninghouder bevat, dan hoeft de FI geen onderzoek te doen van de papieren dossiers.⁷ Deze uitzondering op het onderzoek van de papieren dossiers is echter niet van toepassing wanneer een veld in afwijking van het beleid en de procedures van de FI leeg gelaten is.

(Sectie III.C.2 van de CRS)

1.13. Begrip 'relatiemanager'

Het kan voorkomen dat verzekeringsmaatschappijen gebruikmaken van makelaars met wie zij contracten aangaan of die zij in dienst nemen om cliëntrelaties te onderhouden. Deze makelaars zijn niet werkzaam bij de entiteit welke de verzekeringspolissen beheert, maar kunnen wel werkzaam zijn bij een gelieerde entiteit. Een dergelijke makelaar is niet aan te merken als een relatiemanager.

(Sectie III.C.4 van de CRS, CRS-commentaar III.C(4), punten 39 tot en met 42)

1.14. Bijzondere aggregatieregulering voor relatiemanagers

Vereist wordt dat naast het onderzoek van elektronische en papieren dossiers voor bestaande rekeningen van natuurlijke personen ook de relatiemanager geraadpleegd wordt als sprake is van een hogewaarderekening (met inbegrip van eventueel daarmee geaggregeerde rekeningen) die is ondergebracht bij de relatiemanager. Als de relatiemanager beschikt over feitelijke kennis dat de rekeninghouder een te rapporteren persoon is, dan is de hogewaarderekening (met inbegrip van daarmee geaggregeerde rekeningen) een te rapporteren rekening. Er geldt een bijzondere aggregatieregulering voor relatiemanagers voor de vaststelling of een financiële rekening een hogewaarderekening is of niet. Deze regulering houdt in dat de FI verplicht is om de saldi van financiële rekeningen samen te tellen als de relatiemanager weet of aanleiding heeft om te weten dat die rekeningen (in)direct in het bezit zijn van, of worden beheerd of zijn geopend door dezelfde persoon (anders dan als gevolmachtigde). Het bovenstaande leidt ertoe dat eerst de regulering van Sectie VII.C moet worden toegepast vóór Sectie III.C.4 van de CRS. Een relatiemanager is pas een relatiemanager in de zin van Sectie III.C.4 indien de rekening die hij beheert een (geaggregeerd) saldo heeft van meer dan USD 1.000.000. Als nog niet vaststaat of een rekening een hogewaarderekening is, is de beheerder van die rekening dus geen relatiemanager. Er zou daarom geen gebruik gemaakt kunnen worden van zijn kennis om te beoordelen of de rekening een hogewaarderekening is. Door te bepalen dat de relatiemanager, bedoeld in Sectie VII.C.3, de medewerker is die voldoet aan de definitie van relatiemanager in het commentaar op Sectie III.C.4, met uitzondering van voorwaarde (ii) van punt 41, wordt dit dilemma opgelost.

(Sectie III.C.4 van de CRS, commentaar Sectie III.C.4, punten 39 tot en met 41, Sectie VII.C, punt 16)

⁷ Zie ook het CRS-commentaar op sectie I, subparagraaf C-F, punt 26 jo. Sectie III, subparagraaf C (2) en (3), punt 35.

1.15. Bestaande rekening van een natuurlijk persoon

Voor alle bestaande rekeningen van natuurlijke personen moet een FI op basis van de in de dossiers van de FI aanwezige informatie over de rekeninghouders vaststellen of deze fiscaal woonachtig zijn in een land waarmee Aruba informatie gaat uitwisselen op basis van de CRS (sectie III, onderdeel B van de CRS). Voor hogewaarderekeningen gelden hierbij uitgebreidere identificatieprocedures dan voor lagewaarderekeningen (sectie III, onderdeel C, onder 1 tot en met 5 van de CRS).

Voor een rekening die op 31 december 2016 een lagewaarderekening is moeten de procedures uiterlijk 31 december 2018 zijn afgerond. Betreft het een die een hogewaarderekening is, dan dienen de procedures zo spoedig mogelijk plaats te vinden teneinde de gegevens over het jaar 2017 in het jaar 2018 te kunnen verstrekken.

Is een bestaande rekening op 31 december 2016 geen hogewaarderekening, maar is dat wel het geval op de laatste dag van een volgend kalenderjaar, dan moeten uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de bestaande rekening een hogewaarderekening wordt de procedures die zijn opgenomen in sectie III, onderdeel C, onder 1 tot en met 5 van de CRS in acht worden genomen om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

(CRS Sections III.D)

Sectie IV. Due diligence-bepalingen ten aanzien van nieuwe rekeningen van natuurlijke personen

1.16. De self certification-formulieren (algemeen)

In het CRS-commentaar op Sectie IV, punt 7 tot en met 9, wordt ingegaan op de self certification-formulieren. Aangegeven is waaraan deze formulieren moeten voldoen om rechtsgeldig te zijn. Voor Nederland zijn door de NVB in nauw overleg met het Ministerie van Financiën verschillende self-certification-formulieren voor de CRS en de FATCA ontwikkeld. Ze zijn te vinden op de website van de NVB. Aangeraden wordt om deze formulieren te gebruiken, omdat zij in alle mogelijke situaties beogen te voorzien. Het is echter niet noodzakelijk dat voor een self certification de vorm van een NVB-formulier wordt aangehouden. Ook de door de OECD ontwikkelde self certification formulieren kunnen worden gehandhaafd. Daarnaast kan de informatie ook worden opgevraagd in een online-formulier als onderdeel van de gegevens bij het openen van een rekening. Digitale ondertekening van de formulieren mag op de gebruikelijke werkwijze van de betreffende FI.

(CRS-commentaar Sectie IV, punten 7 tot en met 18, alsmede Sectie V, punten 14 tot en met 17 en 20 tot en met 23, en in het CRS-commentaar Sectie VI, punten 11 en 18)

1.17. Gevolgen als FI geen ingevuld self certification-formulier verkrijgt

Sectie IV.A van de CRS vereist dat een FI bij de opening van een nieuwe rekening van een natuurlijk persoon een ingevuld self certification-formulier van haar rekeninghouder verkrijgt om vast te stellen of de rekeninghouder fiscaal inwoner is van een deelnemend rechtsgebied voor de CRS. Als de FI binnen 90 dagen na het openen van de rekening of het afsluiten van de verzekering nog geen ingevuld self certification-formulier heeft verkregen op grond waarvan is vast te stellen of de rekening gerapporteerd moet worden of niet, dan dient de FI de nieuwe rekening te sluiten (of onbruikbaar te maken totdat het self certification-formulier ontvangen is) of de verzekering te annuleren.

(Sectie IV.A van de CRS)

1.18. Vereisten self certification-formulieren

Ten aanzien van de nieuwe rekeningen van natuurlijke personen wordt in het CRS-commentaar op Sectie IV, punt 7, gesteld dat een self certification-formulier alleen geldig is als het getekend (zie ook laatste zin van 1.15) is door de rekeninghouder, is gedagtekend en tenminste bevat: naam, adres, fiscale woonplaats, TIN en geboortedatum. Aan de verplichting tot het opnemen van het adres wordt geacht te zijn voldaan indien de FI

bij het openen van de rekening reeds beschikt over de adresgegevens, die zij in het kader van de AML/KYC-regels heeft verkregen van de rekeninghouder.

(CRS-commentaar Sectie IV, punt 7)

1.19. Gedeeld rekeningstelsel

Een FI mag vertrouwen op documentatie die door een rekeninghouder is overgelegd bij een ander filiaal van dezelfde FI of bij een filiaal van een gelieerde entiteit binnen de groep als:

- de FI alle rekeningen waar documentatie voor wordt gedeeld, behandelt als geconsolideerde rekeningen; en
- de FI en het andere filiaal van de FI of van een gelieerde entiteit binnen de groep, een al dan niet elektronisch informatiesysteem delen dat voldoet aan de onderstaande voorwaarden.

Een gedeeld rekeningstelsel moet het voor de FI mogelijk maken om gemakkelijk informatie te vinden over de aard van de documentatie, de informatie die deel uitmaakt van de documentatie (inclusief een kopie van de documentatie zelf) en de geldigheid van de documentatie. Het systeem moet het ook mogelijk maken om gemakkelijk informatie op te slaan als de FI op de hoogte raakt van enig feit dat invloed kan hebben op de betrouwbaarheid van die documentatie. Bovendien moet de FI kunnen aantonen op welke wijze en wanneer zij informatie over dergelijke feiten in het systeem heeft ingevoerd en moet zij kunnen laten zien dat alle informatie die zij in het systeem heeft ingevoerd is verwerkt en dat de geldigheid van de documentatie onderworpen is aan voldoende onderzoek. Een FI die ervoor kiest om te vertrouwen op de kwalificatie van de rekeninghouder in het gedeelde rekeningstelsel zonder zelf kopieën van de documentatie ter onderbouwing van die kwalificatie te verkrijgen en te onderzoeken, moet op verzoek van DIMP alle documentatie kunnen overleggen die van belang is voor die kwalificatie (of aantekeningen van de onderzochte bewijsstukken als de FI in het kader van AML-regelgeving niet verplicht is om kopieën te bewaren).

(CRS-commentaar Sectie IV, punten 18, 19 en 20)

Sectie V. Due diligence-bepalingen ten aanzien van bestaande entiteitsrekeningen

1.20. Bestaande entiteitsrekening

Een FI volgt met betrekking tot bestaande entiteitsrekeningen de procedures die zijn opgenomen in Sectie V, onderdeel D van de CRS.

Een entiteitsrekening die op 31 december 2016 een totaal saldo of totale waarde heeft die lager is dan een in Arubaanse guldens uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250,000 hoeft niet aan de hiervoor bedoelde procedures te worden onderworpen en hoeft niet te worden gerapporteerd. Deze procedures moeten ten aanzien van een bestaande entiteitsrekening die een totaal saldo of totale waarde heeft die hoger is dan een in Arubaanse guldens uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250,000, uiterlijk 31 december 2018 worden toegepast.

Indien het totale saldo of de totale waarde van een bestaande entiteitsrekening waarop de procedures niet zijn toegepast, op 31 december van een volgend kalenderjaar hoger is dan een in Arubaanse guldens uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000, volgt een rapporterende volgt een FI uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het totale saldo of de totale waarde van die rekening hoger is dan een in Arubaanse guldens uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000, met betrekking tot die rekening de procedures, bedoeld in Sectie V, onderdeel D van de CRS, om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

1.21. Gebruik van SBI-codes

Voor de bepaling of een bestaande of nieuwe rekeninghouder een actieve of passieve NFE is, kan de FI zich redelijkerwijze baseren op publiekelijk beschikbare informatie. Volgens het CRS-commentaar kan daarvoor geput worden uit het gestandaardiseerde industriecodesysteem. Voorbeelden die worden genoemd zijn de International Standard Industrial Classification (ISIC) van de Verenigde Naties, de statistische classificatie van de economische activiteiten in de Europese Unie (NACE), en het Noord-Amerikaanse Industry Classification System (NAICS). Hieronder kan voor de CRS worden verstaan de zogenaamde ‘StandaardBedrijfsIndeling’ (SBI) codes + aanvullende code.⁸

(Sectie V.D.2.a en VI.2.a van de CRS)

1.22. Identificatie passieve NFE (‘presumption rule’)

Voor de identificatie van een rekeninghouder kan de FI – behalve op grond van de bij de FI zelf beschikbare informatie – ook op grond van publiekelijk beschikbare informatie vaststellen of er sprake is van een FI of van een actieve NFE. Indien dit op grond van de beschikbare informatie niet is vast te stellen, dient de FI aan de rekeninghouder een self certification-formulier toe te zenden. Indien de rekeninghouder na herhaaldelijk verzoek zijn self certification-formulier niet terugstuurt aan de FI, dan wordt de rekeninghouder geacht een passieve NFE te zijn en dient de FI de rekeninghouder als zodanig te kwalificeren en de uiteindelijk belanghebbende(n) (‘Controlling Persons’) te identificeren aan de hand van Sectie III.B.2 van de CRS. Het is mogelijk dat er indicatoren zijn naar meer dan één land. In het geval een rekeninghouder na herhaaldelijk verzoek geen self certification indient, worden hij en/of zijn uiteindelijk belanghebbenden gerapporteerd naar de landen ten aanzien waarvan er indicatoren zijn.

(Sectie V.D.2.a CRS)

Sectie VI. Due diligence-bepalingen ten aanzien van nieuwe rekeningen van entiteiten

1.23. Gevolgen als een FI geen ingevuld self certification-formulier ontvangt

Sectie VI.A.1.a van de CRS vereist dat een FI bij de opening van een nieuwe rekening van een entiteit een ingevuld self certification-formulier van haar rekeninghouder verkrijgt om vast te stellen wat de status is van de entiteit en haar uiteindelijke belanghebbenden. Er hoeft echter geen self certification-formulier te worden gevraagd als de FI op basis van publiekelijk beschikbare informatie, of informatie die zij al in haar bezit heeft redelijkerwijs kan vaststellen dat het gaat om één van de zes entiteiten opgenomen in Sectie VIII, D.2 van de CRS. Als de FI binnen 90 dagen na het openen van de rekening nog geen ingevuld self certification-formulier heeft verkregen op grond waarvan is vast te stellen of de rekening gerapporteerd moet worden of niet, dan dient de FI de nieuwe rekening te sluiten (of onbruikbaar te maken totdat het self certification-formulier ontvangen is).

(Sectie VI.A.1.a van de CRS)

Sectie VII. Bijzondere due diligence-bepalingen

1.24. Uitleg van het begrip ‘aanleiding om aan te nemen dat’

Een FI mag zich niet baseren op verklaringen of bewijsstukken, indien haar bekend is of er aanleiding is, om aan te nemen dat deze verklaringen of bewijsstukken onjuist of onbetrouwbaar zijn. Het begrip ‘aanleiding om aan te nemen dat’ is een vertaling van het begrip ‘reason to know’. Voor de invulling van dit begrip wordt aangesloten bij de punten 2 tot en met 9 van paragraaf A van Sectie VII van het CRS-commentaar. Indien er sprake is van een of meer indicatoren vormt dit mogelijk een aanleiding om aan te nemen dat de eerdere verklaringen of bewijsstukken onjuist of onbetrouwbaar zijn. Dit zal afhangen van de aard van de indicator en de reparatiemogelijkheden daarvan.

⁸ Zie het CRS-commentaar bij Sectie V, paragraaf D, punt 12 en Sectie VIII, paragraaf E (6), punt 154.

(CRS-commentaar Sectie VII, A.3)

1.25. Toepassing aggregatieregels

In Sectie VII.C. van de CRS staan de voorschriften voor de aggregatie van saldi. Het kan voorkomen dat een rekeninghouder/ natuurlijk persoon bij een FI verschillende bedragen heeft uitstaan op verschillende soorten rekeningen zoals een spaar- en een bewaarrekening maar met één en hetzelfde rekeningnummer. In dat geval zullen alle bedragen samengeteld moeten worden, omdat onderdeel VI.C.1 van Bijlage I van de CUR IGA geen onderscheid maakt naar het type financiële rekening. Als op hetzelfde rekeningnummer een spaarsaldo van US \$ 30.000 staat en tevens een beleggingssaldo van US \$ 40.000, dan zullen beide rekeningen gerapporteerd moeten worden. Dit omdat het totaal van de saldi hoger is dan US \$ 50.000.

(Sectie VII.C van de CRS)

1.26. Wisselkoers per 31 december van een jaar

Ingevolge Sectie VII.C.4 van de CRS kan voor de gehanteerde Amerikaanse dollarbedragen een equivalent bedrag genomen worden in een andere koers zoals bepaald volgens het nationale recht van een land. Voor Aruba is ervoor gekozen dat de FI's niet Amerikaanse dollarbedragen voorafgaand aan de rapportage aan DIMP dienen om te zetten in Amerikaanse dollarbedragen. Hiervoor dient gebruik te worden gemaakt van de op de website van de Centrale Bank van Aruba gepubliceerde koers op 31 december van elk jaar.

(Sectie VII.C.4 van de CRS, CRS-commentaar Sectie VII, C (4), punten 20 en 21)

Sectie VIII. Definities

1.27. (Dubbel) inwonerschap van een FI en feitelijke leiding

Op grond van het CRS-commentaar bij Sectie VIII.A 2 valt een FI onder de jurisdictie waar zij fiscaal gevestigd is. De nationale wet van een jurisdictie bepaalt wanneer sprake is van fiscaal inwonerschap. Op grond van de criteria in artikel 4 van de Algemene landsverordening belastingen wordt beoordeeld of een FI-inwoner is van Aruba en daarmee onder het toepassingsbereik van de CRS valt. De vestigingsplaatsfictie van artikel 1, derde lid, van de Landsverordening winstbelasting is niet van toepassing. Voor een Arubaans filiaal van een buitenlandse bank geldt dat het in Aruba aan de rapportageverplichtingen moet voldoen. Voor een FI zal op grond van artikel 4 van de Algemene landsverordening belastingen bepaald worden waar de feitelijke leiding van die FI zich bevindt.

Een FI kan voor belastingdoeleinden inwoner zijn van meer jurisdicties. In een andere jurisdictie kunnen (ook) andere criteria dan de plaats van feitelijke leiding gehanteerd worden, bijvoorbeeld als een FI is opgericht naar het recht van die jurisdictie. Daardoor kan er sprake zijn van dubbel inwonerschap van de FI. In het CRS-commentaar op Sectie VIII staat in paragraaf A, punt 5⁹, dat een FI (anders dan een trust) die inwoner is van twee of meer deelnemende rechtsgebieden onderworpen is aan de identificatie- en rapportagevoorschriften van dat deelnemend rechtsgebied waarin zij de financiële rekeningen houdt. Relevant is hier ook FAQ 15 (bij Secties II-VII) waarin de situatie wordt beschreven van een FI die inwoner is van zowel een jurisdictie die geen als een jurisdictie die wel de CRS heeft geïmplementeerd. De regels van de jurisdictie waarin de financiële rekeningen aangehouden worden bepalen in dat geval de status van de entiteit als een actieve of een passieve NFE. De jurisdictie waarin de financiële rekeningen aangehouden worden mag echter toestaan dat de regels van de jurisdictie waarvan de entiteit inwoner is, worden toegepast, op voorwaarde dat die laatstbedoelde jurisdictie de CRS heeft geïmplementeerd.

(CRS-commentaar op Sectie VIII.A.2, punten 4 en 5, FAQ 15 bij Secties II-VII)

⁹ Zie ook de LIBB.

1.28. Verzekeringsmaatschappij

Voor de nadere invulling van het begrip ‘verzekeringsmaatschappij’ wordt verwezen naar het CRS-commentaar op Sectie VIII, paragraaf A, punten 26 tot en met 29. Een verzekeringsbedrijf dat onder toezicht staat van De Centrale Bank van Aruba en niet voldoet aan de kwalificatie van ‘omschreven verzekeringsmaatschappij’ (zoals een schadeverzekeringsmaatschappij) is een actieve NFE.

(Sectie VIII, A.8., het CRS-commentaar op Sectie VIII, paragraaf A, punten 26 tot en met 29)

1.29. Uitleg van het begrip ‘passief inkomen’: definitie uit CRS-commentaar

Er is een definitie van het begrip ‘passief inkomen’ opgenomen in het CRS-commentaar, zie punt 126 van het commentaar op Sectie VIII. D.6 tot en met 9.

(CRS-commentaar op Sectie VIII, D.6 tot en met 9, punt 126)

1.30. Uitleg van het begrip ‘een wezenlijk deel van de activiteiten’

In Sectie VIII.D.9.d van de CRS, het CRS-commentaar op Sectie VIII.D.9.d, punt 130, is opgenomen aan welke criteria een actieve entiteit die geen FI is, moet voldoen om als actieve NFE te worden aangemerkt. Eén van de criteria is dat een wezenlijk deel van de activiteiten van de NFE bestaat uit het (geheel of gedeeltelijk) aanhouden van de geplaatste aandelen in, of het verstrekken van financiering of diensten aan (...). In dit verband betekent een ‘wezenlijk deel van de activiteiten’ dat 80% of meer van de activiteiten van de NFE moet bestaan uit de onder letter d van Sectie VIII.D.9 van de CRS omschreven activiteiten van de NFE. Als de holdingactiviteiten en/of het verschaffen van financiering of diensten van de NFE aan (klein-)dochterondernemingen minder dan 80% inhouden, maar de NFE wel actief inkomen verkrijgt uit andere bron(nen), dan kan de NFE toch gekwalificeerd worden als actieve NFE, mits de totale activiteiten voldoen aan de ‘wezenlijk deel’-toets.

Om te bepalen of andere activiteiten dan holding- of financieringsactiviteiten de NFE kunnen aanmerken als actief, moet de toets genoemd in Sectie VIII.D.9.a van de CRS worden toegepast. Als een NFE bijvoorbeeld holdingactiviteiten verricht en/of financiering en diensten verstrekt voor 60% en tegelijkertijd voor 40% functioneert als een groepsdistributiecentrum en de inkomsten daaruit actief zijn ingevolge Sectie VIII.D.9.a van de CRS, dan is er sprake van een actieve NFE ook al bestaat minder dan 80% van de activiteiten uit holdingactiviteiten en/of het verstrekken van financiering en diensten aan één of meer (klein)dochtermaatschappijen.

(Sectie VIII.D.9.d van de CRS en het CRS-commentaar op Sectie VIII.D.6 tot en met 9, punt 130)

1.31. Treasury center binnen een (niet-)financiële groep

Voor de CRS is een Treasury center in een niet-financiële groep een actieve NFE op grond van Sectie VIII.D.9.g.

Een holdingmaatschappij of een Treasury center binnen een financiële groep heeft de status van een FI als het voldoet aan de definitie van een FI zoals opgenomen in Sectie VIII.A.3 van de CRS. Het hangt af van de feiten en omstandigheden en de activiteiten die de entiteit ontplooit, zelfs als die activiteiten uitsluitend worden uitgeoefend voor gerelateerde entiteiten of voor haar aandeelhouders. (Zie voor uitgebreider commentaar FAQ 2 bij Sectie VIII.A.)

(Sectie VIII.D.9.g van de CRS, het CRS-commentaar op Sectie VIII.A, punt 19 en FAQ 2 van Sectie VIII.A)

1.32. Activiteitentoets voor een beleggingsentiteit

Een entiteit die in het kader van de bedrijfsuitoefening voor of namens een cliënt een of meer van de in Sectie VIII.A.6.a.i-iii van de CRS vermelde activiteiten uitvoert, wordt beschouwd als een beleggingsentiteit. Een entiteit die voor eigen rekening en risico zich ten doel heeft gesteld de beurshandel in opties of andere financiële instrumenten te onderhouden, wordt doorgaans niet geacht voor of namens een cliënt te handelen. Als een beleggings-NV met een directeur-groootaandeelhouder als enige aandeelhouder in aandelen belegt, dan is er geen sprake van een cliëntrelatie tussen de naamloze vennootschap en de directeur-

grootaandeelhouder, zodat de vennootschap geen beleggingsentiteit is. Indien echter de beleggingswerkzaamheden worden uitgevoerd door een professionele derde partij, dan is wel sprake van een cliëntrelatie tussen die derde partij en de vennootschap of de directeur-grootaandeelhouder. In dat geval is die professionele derde partij een beleggingsentiteit; in de systematiek van de CRS is de beleggings-NV zelf daardoor ook een beleggingsentiteit. Zie ook 1.32 (aandeelhouders uit één familie). Met betrekking tot de term 'uitvoeren in het kader van de bedrijfsuitoefening' is in Sectie VIII.A.6.b van de CRS aangegeven dat er sprake is van een beleggingsentiteit indien de bedrijfsuitoefening overwegend ('primarily') bestaat uit de beleggingsactiviteiten. Dit betekent dat pas van een beleggingsentiteit kan worden gesproken als voldaan wordt aan een inkomenstoets die inhoudt dat het bruto-inkomen uit beleggingsactiviteiten ten minste 50% van het totale bruto-inkomen moet bedragen gedurende:

- een periode van drie jaren eindigend op 31 december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de beoordeling plaatsvindt; of
- de periode van bestaan van de entiteit indien deze korter is dan die drie jaren.

De definitie van beleggingsentiteit ziet ook op het begrip 'financial assets' waartoe onroerende zaken niet behoren (Sectie VIII.A.7 van de CRS). Entiteiten die rechtstreeks onroerende zaken houden, zijn daarom alleen een beleggingsentiteit als is voldaan aan de hiervoor vastgetselde inkomenstoets.

(Sectie VIII.A.6 en 7 van de CRS)

1.33. Activiteitentoets voor een instelling die deposito's neemt

Onder de uitdrukking 'een instelling die deposito's neemt' wordt verstaan een entiteit die deposito's neemt in het kader van de normale uitoefening van het bankbedrijf of een daarmee vergelijkbaar bedrijf. De beoordeling of er sprake is van een instelling die deposito's neemt in het kader van de normale uitoefening van het bankbedrijf of een daarmee vergelijkbaar bedrijf wordt gedaan aan de hand van de daadwerkelijke activiteiten van die instelling en niet aan de hand van haar statuten. In de CRS is voor bepaalde leasemaatschappijen een uitzondering opgenomen voor de kwalificatie van een 'bankbedrijf of een daarmee vergelijkbaar bedrijf'. Hiervan is sprake als de entiteit uitsluitend deposito's neemt van personen als onderpand of zekerheid in het kader van een verkoop of lease van goederen of in het kader van een vergelijkbare financieringstransactie tussen de entiteit en de persoon die het deposito plaatst. Aan de hand van voorbeelden kan beoordeeld worden of er sprake is van een entiteit die deposito's neemt in het kader van de normale uitoefening van een bankbedrijf of een daarmee vergelijkbaar bedrijf en daarmee een FI wordt of juist niet:

Voorbeelden

- Een concern geeft een obligatielening uit via een Arubaanse VBA. De gelden worden opgehaald buiten de groep en worden vervolgens aangewend om leningen te verstrekken aan verbonden lichamen binnen een niet-financiële groep. De uitgifte van de obligatielening wordt niet gezien als 'het nemen van deposito's'.
- Alle overtollige liquide middelen van de maatschappijen van een niet-financiële groep worden gestort bij een treasury center (cash pool). Aangezien de entiteit de cash pooling-activiteiten alleen verricht ten behoeve van gelieerde entiteiten en niet voor derden is er geen sprake van de uitoefening van een bankbedrijf of een daarmee vergelijkbaar bedrijf. Het treasury center is een actieve NFE.
- Een leasemaatschappij houdt zich uitsluitend bezig met lease aan derden. Zij verkrijgt ten behoeve van haar ondernemingsactiviteiten een niet-direct opeisbare lening van een groepsmaatschappij. Het verkrijgen van een (groeps)lening vormt op zichzelf nog geen depositorekening, zodat er geen sprake is van het nemen van een deposito. De leasemaatschappij is geen instelling die deposito's neemt als zij uitsluitend deposito's neemt als onderpand of zekerheid in het kader van een verkoop of lease van goederen of in het kader van een vergelijkbare financieringstransactie tussen de entiteit en de persoon die het deposito plaatst.

- Een entiteit binnen een niet-financiële groep verkrijgt een niet-direct opeisbare lening van een gelieerde entiteit en een banklening en leent deze bedragen door aan andere groepsmaatschappijen (back-to-back leningen binnen de groep). Ook hier worden niet-direct opeisbare leningen verkregen en is geen sprake van 'het nemen van deposito's'.
- Een schadeverzekeringsmaatschappij of een bewaarder van een fonds voor gemene rekening verkrijgt een onderpand in geld ('cash collateral') in het kader van bijvoorbeeld een GMSLA, een ISDA-swapovereenkomst, een CSA, een clearingovereenkomst in verband met de clearing van derivaten of een futures-overeenkomst. Het geld wordt bijgeschreven op een bankrekening van een instelling die deposito's neemt en vormt bij deze instelling een depositorekening, die onderzocht, geïdentificeerd en eventueel gerapporteerd dient te worden. De schadeverzekerings-maatschappij of de bewaarder van een fonds voor gemene rekening wordt zelf geen instelling die deposito's neemt, als het verkrijgen van onderpand in geld voor hen de enige deposito-activiteit is. (Sectie VIII.A.5, 6 en D.9.g van de CRS, CRS-commentaar op Sectie VIII.A.(3)-(8), punten 12-14 en D. (6)-(9), punt 129 en FAQ's 1 en 2 bij Sectie VIII)

1.34. Aandeelhouders, participanten of belanghebbenden uit één familie of een zeer beperkte groep
Entiteiten waarvan de activa bestaan uit kasgeld of beleggingen – of een holdingmaatschappij daarvan –, met een (zeer) beperkte groep van onmiddellijke en middellijke aandeelhouders of participanten of belanghebbenden die behoren tot één familie, die zich niet presenteren als beleggingsentiteit en die geen kapitaal uit de markt hebben aangetrokken noch (zullen) aantrekken, zijn geen beleggingsentiteit in de zin van Sectie VIII.A.6 van de CRS, ook niet als de activa gemanaged worden door een FI. Een dergelijke entiteit – of een holdingmaatschappij daarvan – wordt aangemerkt als een passieve NFE. Ten overvloede wordt in dit verband opgemerkt dat onder entiteiten ook wordt verstaan de stichting particulier fonds en de trust. Dit ongeacht of deze entiteiten worden gemanaged door een financiële instelling. In dit verband wordt nog opgemerkt dat als 'een (zeer) beperkte groep', zoals aangegeven in de eerste volzin van dit artikel, mede wordt aangemerkt één natuurlijke persoon die tevens aan de overige genoemde voorwaarden voldoet.

(Sectie VIII.A.6 van de CRS)

1.35. Beleggingsinstellingen

Onder het toepassingsbereik van Sectie VIII.A.6 van de CRS vallen collectieve beleggingsinstellingen, private equity funds, hedge funds, mutual funds, exchange traded funds, venture capital funds, leveraged buyout funds en vergelijkbare beleggingsentiteiten. Dit geldt ook voor een special purpose vehicle in een securitisatiestructuur of in een Collateral Loan Obligations/Collateral Debt Obligations-structuur, voor treasury centers binnen een groep van FI's, fiscale beleggingsinstellingen (tenzij deze op grond van de CRS-definitie in verband met het houden van onroerende zaken geen FI zijn), vrijgestelde beleggingsinstellingen, unit-linked fondsen en holdingmaatschappijen als onderdeel van een private equity-structuur. Een holdingmaatschappij als onderdeel van een private equity- of andere beleggingsstructuur is echter geen beleggingsentiteit maar een passieve NFE, indien alle aandelen onmiddellijk en middellijk gehouden worden door het private equity- of ander beleggingsfonds zelf. Op het niveau van het (de) fonds(en) wordt immers al gerapporteerd.

(Sectie VIII.A.6 van de CRS)

1.36. Beleggingsadviseurs en (vermogens)beheerders

Een beleggingsentiteit die inwoner is van Aruba heeft onder omstandigheden geen rapportageverplichtingen. Dan zullen haar activiteiten uitsluitend moeten bestaan uit het verstrekken van beleggingsadvies aan, of het optreden namens, een cliënt, dan wel het beheren van portefeuilles voor een cliënt op basis van een volmacht of soortgelijk instrument.

(CRS-commentaar op Sectie V.I. (1) punt 60)

1.37. 'Qualified credit card issuers'

Volgens Sectie VIII.B.8.b van de CRS hoeft een credit-cardrekening of een doorlopend-kredietfaciliteit die wordt behandeld als een nieuwe rekening van een entiteit, niet te worden gecontroleerd, geïdentificeerd of gerapporteerd, mits de rapporterende FI die een dergelijke rekening beheert, beleid en procedures implementeert om te voorkomen dat het saldo verschuldigd aan de rekeninghouder hoger wordt dan US \$ 50.000.

Het CRS-commentaar op Sectie VIII.C(17) bevat in punt 95 twee cumulatieve vereisten voor het zijn van een Qualified Credit Card Issuer. Het moet ten eerste gaan om een FI die uitsluitend als zodanig wordt aangemerkt omdat ze creditcards (diensten) aanbiedt, en die alleen deposito's accepteert als de klant een betaling verricht hoger dan het verschuldigde rekeningssaldo en dit surplus niet onmiddellijk terugstort aan de rekeninghouder. Het tweede vereiste houdt in dat het beleid en de procedures van de FI erop gericht zijn dat wordt voorkomen dat het saldo van een rekening boven de US \$ 50.000 uit kan komen, of dat het surplus boven de US \$ 50.000 binnen 60 dagen (na het moment waarop het saldo boven de US \$ 50.000 uitkomt) wordt teruggestort aan de rekeninghouder. Aan het tweede vereiste wordt ook voldaan als alleen het surplus boven de US \$ 50.000 wordt teruggestort, voor zover dit surplus nog aanwezig is na 60 dagen vanaf het moment dat het saldo voor het eerst boven de US \$ 50.000 uitkomt.

(Sectie VIII.B.8.b van de CRS, het CRS-commentaar op Sectie VIII.C(17))

1.38. Swapovereenkomst en securities lending-overeenkomst (geen 'debt interest' in beleggingsentiteit)

Een ISDA-swapovereenkomst of een GMSLA vormt geen financiële rekening voor een beleggingsentiteit. De vordering die voortvloeit uit deze raamovereenkomsten is niet aan te merken als vordering ('debt interest') op een beleggingsentiteit, omdat de vordering geen betrekking heeft op het belegde vermogen of de beleggingsresultaten van de beleggingsentiteit. Ook dient een 'debt interest' te worden uitgegeven door het fonds, waarvan in deze gevallen geen sprake is.

(Sectie VIII.C.1 van de CRS)

1.39. Onderpandrekening

In Sectie VIII.C.3 van de CRS wordt gedefinieerd wat wordt verstaan onder 'een bewaarrekening'. Het betreft een rekening die gehouden wordt ten gunste van een derde die een financieel instrument of een overeenkomst inzake rechten van deelneming houdt, bijvoorbeeld aandelen of belangen in een onderneming, waardepapieren, obligaties of andere schuldbewijzen. De definitie van bewaarrekening ziet op alle rekeningen die ten gunste van derden worden gehouden, ook op het houden van onderpand ('collateral account') voor een ander, tenzij het gaat om geld als onderpand. Onderpand in de vorm van geld vormt namelijk een depositorekening (zie Sectie VIII.C.2 van de CRS).

De exacte voorwaarden van de overeenkomst zijn bepalend voor de vraag of sprake is van onderpand of niet. Als de FI als uitlenende partij bij een securities lending-transactie zelf de juridische eigendom van het onderpand heeft verkregen, dan vormt het verkregen collateral geen bewaarrekening bij de FI zelf. Door de verkrijging van de juridische eigendom is immers geen sprake van het houden ten gunste van een derde. Dit geldt ook voor vergelijkbaar cash collateral verkregen in het kader van bijvoorbeeld een GMSLA, een ISDA-swapovereenkomst, een CSA, een clearingovereenkomst in verband met de clearing van derivaten of een futures-overeenkomst.

(Sectie VIII.C.3 van de CRS)

1.40. Bestaande rekeninghouder met nieuwe rekening

Een nieuwe rekening die geopend wordt door een bestaande rekeninghouder, kan voor de CRS nog steeds aangemerkt worden als een bestaande rekening, mits:¹⁰

- i) de rekeninghouder tevens bij de FI (of bij een met de FI gelieerde entiteit in hetzelfde land als de FI) houder is van een financiële rekening die al op 31 december 2016 wordt aangehouden;
- ii) de FI (en, voor zover van toepassing, de gelieerde entiteit in hetzelfde land als de FI) beide eerder genoemde financiële rekeningen, en andere financiële rekeningen van de rekeninghouder die worden behandeld als bestaande rekeningen behandelt als één enkele financiële rekening om te voldoen aan de normen van kennisvereisten in Sectie VII.A van de CRS, en met het oog op de bepaling van het saldo of de waarde van elk van de financiële rekeningen bij de toepassing van een van de rekeningdrempels;
- iii) met betrekking tot een financiële rekening die onderworpen is aan de AML/KYC-procedures, de rapporterende FI aan dergelijke AML/KYC-procedures voor de financiële rekening kan voldoen door te vertrouwen op de AML/KYC-procedures die zijn gevolgd voor de bestaande rekening die al op 31 december 2016 bij de FI wordt aangehouden, en
- iv) de rekeninghouder voor het openen van de financiële rekening geen nieuwe, aanvullende of gewijzigde klantinformatie hoeft te verstrekken, naast de voor de toepassing van deze richtlijn vereiste informatie.

In FAQ nr. 12 (bij Secties II-VII, CRS) staat dat indien de opening van een nieuwe rekening geen nieuwe, aanvullende of gewijzigde klantinformatie vereist, de nieuwe rekening van een bestaande klant beschouwd mag worden als een bestaande rekening. In dat geval heeft een FI dus de keus om al dan niet een zelf certification te verkrijgen bij de opening van een nieuwe rekening van een bestaande klant.

(Sectie VIII.C.9 van de CRS, FAQ 12 bij Secties II-VII)

1.41. Bestaande rekening

Als een rekeninghouder met een bestaande rekening bij dezelfde bank een nieuwe rekening opent dan mag die tweede rekening onder voorwaarden worden aangemerkt als een bestaande rekening. Er hoeft geen zelf certification te worden uitgereikt (maar het mag dus wel). Een eenmaal als bestaand aangemerkte rekening blijft dat ook indien de klant later de eerste rekening opheft.

(CRS-commentaar bij Sectie VIII.C., punt 82 van de CRS en FAQ 12 bij Secties II-VII)

1.42. Bestaande rekeningen verzekeringsproducten

Voor bestaande levensverzekeringen die zijn afgesloten voor 31 december 2016 en waarop na die datum aanpassingen worden gedaan aan bestaande levensverzekeringen of nabetalingen worden verricht op beëindigde verzekeringen, geldt dat die afgesloten levensverzekeringen gekwalificeerd kunnen worden als bestaande rekeningen.

(Sectie VIII.C.9 van de CRS en het CRS-commentaar Sectie VIII, C, nr. 82)

1.43. Uitzonderingen op het begrip 'financiële rekening' ('Financial Account')

Voor de CRS zijn de categorieën 'uitgezonderde rekeningen' (rekeningen die geen financiële rekening zijn en daarom uitgezonderd van rapportage) geregeld in Sectie VIII.C.17 en het daarbij behorende commentaar. Om te kunnen bepalen of een rekening voldoet aan de eisen van een categorie 'uitgezonderde rekening' mag de FI vertrouwen op de informatie waarover zij beschikt of die publiekelijk beschikbaar is.

Een FI hoeft geen onderzoek, identificatie en rapportage te verrichten ten aanzien van uitgezonderde rekeningen. Het gaat dan om bepaalde soorten (fiscaal gefaciliteerde) spaarrekeningen al dan niet voor pensioendoelinden, bepaalde levensverzekeringsovereenkomsten (tot de verzekerde de leeftijd van 90 jaar

¹⁰ Zie het CRS-commentaar bij sectie VIII, paragraaf C, punt 82 en bijlage 1, deel VIII, onderdeel C.9 van de Richtlijn.

heeft bereikt), rekeningen die behoren tot een nalatenschap, rechtbankarrangementen, bepaalde escrow-rekeningen (waaronder bepaalde escrow-rekeningen in verband met lease), en bepaalde lijfrenteverzekeringen voor pensioendoelinden

(Sectie VIII.C.17, het CRS-commentaar bij Sectie VIII.C.17, punten 86-103)

1.44. Overleden rekeninghouder

Als een rekeninghouder overlijdt, hoeft de rekening niet als rapporteerbaar gekwalificeerd te worden in het jaar van overlijden als de rekening of de verzekeringsovereenkomst behoort tot een nog niet afgewikkelde nalatenschap. Dat hoeft ook niet in de daarop volgende jaren als de nalatenschap nog niet is afgewikkeld. Vereist is wel dat de FI beschikt over een kopie van de akte van overlijden, een kopie van het testament of een verklaring van erfrecht. Het moment van overlijden wordt voor toepassing van deze bepaling gelijkgesteld met het moment waarop de FI voor het eerst bekend wordt met het overlijden van de rekeninghouder. Pas na verdeling van de nalatenschap en als de rekening niet is opgeheven zullen de due diligence-procedures weer van toepassing zijn. Zo kan beoordeeld worden of de rekening opnieuw een te rapporteren rekening is.

(Sectie VIII.C.17.d van de CRS, het CRS-commentaar bij Sectie VIII, C(17)(d), punt 92)

1.45. 'Erkende effectenbeurs'

Op grond van artikel 2a lid 1 van het UB LIBB welke verwijst naar sectie VIII, onderdeel A (2) van de CRS wordt een 'te rapporteren persoon' gedefinieerd als een persoon uit een deelnemend rechtsgebied, niet zijnde: een vennootschap waarvan de aandelen regelmatig worden verhandeld op een of meer erkende effectenbeurzen; (...).

In het CRS-commentaar wordt ingegaan op 'erkende effectenbeurs' en 'regelmatig verhandeld' (zie 1.44). In het CRS-commentaar op Sectie VIII.D, punt 112 is het begrip 'regelmatig verhandeld' gedefinieerd. Hiervan is sprake indien er voortdurend een betekenisvol volume van aandelen wordt verhandeld op een erkende effectenbeurs. Onder een erkende effectenbeurs wordt verstaan een beurs die officieel erkend wordt en onder toezicht staat van een erkende toezichthouder, zoals de Nederlandse AFM of de Curaçaose DCSX of een andere overheidsinstantie van de jurisdictie waarin de beurs gevestigd is, en waar jaarlijks een betekenisvolle waarde aan aandelen wordt verhandeld. Onder een erkende effectenbeurs vallen onder meer ook de NYSE Euronext Amsterdam en het Euronext Fund Services-platform. (Sectie VIII.D.2.i van de CRS, het CRS-commentaar op Sectie VIII.D, punt 112 en artikel 1, eerste lid, onderdeel s, van de CUR IGA)

1.46. 'Regelmatig verhandeld'

In Sectie VIII.D.2, punt 113 van de CRS is aangegeven dat van regelmatig verhandelbare aandelen in een kalenderjaar sprake is voor elk categorie van aandelen:

1. handel van deze categorie aandelen plaatsvindt op ten minste 60 dagen in het voorafgaande kalenderjaar aan een of meer erkende effectenbeurzen, en
2. het totale aantal van de verhandelde aandelen in deze categorie in dat voorafgaande kalenderjaar ten minste 10% bedraagt van het gemiddeld totaal aantal uitstaande aandelen in deze categorie gedurende dat jaar.

Beursgenoteerde ondernemingen kunnen een categorie van aandelen hebben die nooit verhandeld worden, zoals prioriteitsaandelen en preferente aandelen. Ook al zijn alle overige aandelen van zo'n onderneming aan de beurs genoteerd, dan nog is de onderneming volgens de CRS geen non-reportable person.

(CRS-Commentaar op Sectie VIII.D.2, punt 113)

1.47. Stichting administratiekantoor (STAK)

Voor de CRS is bepaald dat een Stichting Administratiekantoor (STAK) gevestigd in Aruba wordt behandeld als een NFE. Alleen als de certificaten van de STAK regelmatig verhandeld worden op een erkende effectenbeurs is sprake van een actieve NFE. In alle andere gevallen is de STAK een passieve NFE. Bij de

vaststelling van Controlling persons voor CRS van een STAK die een passieve NFE is dienen de certificaathouders met een belang van meer dan 25% in aanmerking te worden genomen. Dit uiteraard voor zover de certificaten van de STAK niet regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs.

(CRS p.57)

1.48. Holding gemanaged door een trustkantoor

Een holdingmaatschappij die als actieve NFE kan worden aangemerkt op grond van Sectie VIII.D.9.d van de CRS, behoudt die kwalificatie ook als die holdingmaatschappij gemanaged wordt door een (werknemer van een) trustkantoor dat een FI is.

(Sectie VIII.D.9.d van de CRS, CRS-commentaar VIII.D.9.d, punt 129)

1.49. Nadere uitleg van het begrip 'gelieerde entiteit'

In Sectie VIII.E.4 van de CRS wordt de uitdrukking 'gelieerde entiteit' nader verklaard. Er is voor de CRS sprake van een gelieerde entiteit indien een van de entiteiten de andere beheert of indien beide entiteiten onder een gemeenschappelijke zeggenschap vallen. Onder zeggenschap wordt mede verstaan de directe of indirecte eigendom van meer dan 50% van het stemrecht en het vermogen/belang ('value') in een entiteit.¹¹

Als sprake is van een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal wordt onder 'vermogen' in dit verband verstaan het geplaatste en volgestorte aandelenkapitaal.

(Sectie VIII.E.4 van de CRS)

1.50. Rijbewijs kan geldig gedocumenteerd bewijsstuk zijn

In Sectie VIII.E.6 van de CRS wordt aangegeven aan welke aanvaardbare bewijsstukken voor de toepassing van de due diligence-procedures gedacht kan worden. Voor natuurlijke personen valt een geldig identiteitsbewijs onder de aanvaardbare bewijsstukken als dat is afgegeven door een bevoegd overheidsorgaan en daarop de naam van de natuurlijke persoon staat. Voor het cliëntonderzoek dat FI's moeten uitvoeren op grond van de LWTF kan een rijbewijs gelden als identiteitsbewijs. Voorwaarde is dat sprake is van een geldig Arubaans rijbewijs dan wel een geldig rijbewijs dat is afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een ander Land en voorzien is van een pasfoto en de naam van de houder.¹²

(Sectie VIII.E.6 van de CRS)

1.51. Nadere uitleg van het begrip 'rechtspersoon'

Voor CRS geldt dat onder een entiteit niet alleen een rechtspersoon wordt verstaan, zoals een naamloze vennootschap, besloten vennootschap, stichting of stichting particulier fonds maar ook een trust

(Sectie VIII van de CRS)

1.52. Nadere uitleg van het begrip 'Controlling Person' in relatie tot een trust

Voor CRS wordt het begrip 'Controlling Person' in relatie tot de trust gedefinieerd in sectie VIII-D-6 van de CRS, hierbij wordt aangesloten bij de omschrijving van de FATF.

Bij een trust is in beginsel sprake van een rapportageplicht ten aanzien van de insteller, de trustee, de protector, de begunstigen en iedere andere persoon die feitelijk gezag uitoefent over de trust.

1.53. Omstandigheden waaronder een houdstervenootschap kwalificeert als een Active NFE

Op grond van het CRS-commentaar kwalificeert een houdstervenootschap waarvan de activiteiten voor 80% of meer bestaan uit het ontvangen van actief inkomen (aldus inkomen dat niet passief is) als een A-NFE. De vraag is daarbij opgekomen wanneer sprake is van een dochter of kleindochtervenootschap van de

¹¹ Zie het CRS-commentaar bij Sectie VIII, paragraaf E, punt 145.

¹² Zie artikel 19 van de LWTFK en artikel 1 van de Regeling identificatiedocumenten.

houdstervennootschap. Hiervan is sprake indien de houdstervennootschap meer van 50% van de stemrechten kan uitoefenen of meer dan de helft van de bestuursleden van de dochter- of kleindochtervennootschap kan benoemen.